

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความปลอดภัยในการ
ท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ
Confirmatory Factor Analysis of Tourism Safety for Foreign
Female Tourists

เกสสินี ตรีพงษ์พันธุ์¹

Kessini Tripongpun

Received : 16 สิงหาคม 2564

Revised : 22 มีนาคม 2565

Accepted : 31 มีนาคม 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความปลอดภัยในการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติจำนวน 384 คน ใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการรวบรวมข้อมูล มีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น โดยใช้วิธีแบบตามวัตถุประสงค์ ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีภาพรวม 0.70 ตรวจสอบความเชื่อถือด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้ 0.98 ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบเชิงยืนยันที่เกี่ยวข้องมีจำนวน 5 ด้านคือ 1) ด้านสภาพแวดล้อม 2) ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง 3) ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง 4) ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย และ 5) ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง มีค่าอัตราส่วนไคสแควร์สัมพัทธ์ Chi-square (x2) เท่ากับ 1.83 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .046 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (CFI) เท่ากับ .97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)

¹ อาจารย์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Lecturer of Bachelor of Arts Program in Hospitality Industry Management, Surattthani Rajabhat University

เท่ากับ .91 ค่าดัชนีที่แสดงการยอมรับของโมเดล (TLI) เท่ากับ .97 และค่าดัชนีความสอดคล้องสัมพัทธ์ (NFI) เท่ากับ .95 องค์ประกอบนี้สามารถวัดความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพทั้งค่าความเชื่อมั่นส่วนประกอบ (CR = .89 -.95) ความเที่ยงตรงเชิงเอกนัย (AVE = .67-.74) และ ความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (MSV = .52 -.62) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนนโยบายการจัดการความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้

คำสำคัญ : ความปลอดภัย การท่องเที่ยว การเดินทาง นักท่องเที่ยวต่างชาติ
นักท่องเที่ยวผู้หญิง

Abstract

This research aimed to analyse the confirmatory factors of tourism safety for foreign female tourists. The sample size was 384 foreign female tourists whose data were collected through online questionnaires. Purposive sampling, a non-probability sampling technique, was implemented in the survey with the Item Objective Congruence (IOC) of 0.70. The reliability was evaluated with the Cronbach's alpha coefficient of 0.98 by analyzing the confirmatory component data. The results revealed five notable components: 1) environment, 2) war or political unrest, 3) insecurity of tourist attractions and traveling, 4) assessment of damage caused by incidents of insecurity, and 5) insecurity of the place. The second order confirmation element analysis results included the relative chi-square ratio [chi-square (x2)] of 1.83, the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) of .046, the Comparative Fit Index (CFI) of .97, the Goodness of Fit (GFI) of .91, the Tucker Lewis Index (TLI) of .97 and the Correlation Index Value of .95. This component analysis allowed for quality

measurement of tourism safety as reflected by the Composite Reliability (CR) range of .89 - .95, the Average Variance Extracted (AVE) of .67-.74 and the Maximum Shared Variance (MSV) of .52 -.62. The results offer emerging applications for the safety management policy planning of foreign female tourists in Surat Thani Province.

Keywords : Safety, Tourism, Travel, Foreign Tourists, Female Tourists

บทนำ

การท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีและได้รับรายได้อย่างมหาศาลจากนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี พ.ศ. 2562 ที่มีมากถึง 39,916,251 คน และนักท่องเที่ยวหญิงต่างชาติจำนวน 20,974,569 คน คิดเป็นร้อยละ 52.54 รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นจำนวนเงิน 397,094.23 ล้านบาท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) กลุ่มนักท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยที่มีการดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวกลับมาเที่ยวซ้ำ (Re-visit) ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามของธรรมชาติ ความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม วิถีชุมชนท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ผลผสมผสานกับการวางแผนอย่างต่อเนื่องด้านการตลาดที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่กระตุ้นเศรษฐกิจสู่ท้องถิ่น จากการวางแผนการตลาดดังกล่าวตลาดเป้าหมายของประเทศไทยเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี ที่มีแนวโน้มการเติบโตสูงและมีกำลังซื้ออย่างต่อเนื่อง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2561)

การท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่นิยมมากขึ้นโดยเฉพาะส่วนของผู้หญิงซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวมากกว่าในอดีตและมีแนวโน้มของนักท่องเที่ยวผู้หญิง

ชาวต่างชาติจากบทความและงานวิจัยของนักวิชาการทั่วโลก ได้พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้หญิงต่างชาติ นักท่องเที่ยวผู้หญิงสูงอายุ นักเดินทางหญิงที่มีการศึกษาสูง นักเดินทาง ผู้หญิงที่เดินทางท่องเที่ยวบนเรือสำราญ และนักเดินทางธุรกิจหญิง เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความต้องการมาท่องเที่ยวจะมีความสามารถวางแผนในการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ประสบความสำเร็จในการท่องเที่ยวทุกครั้ง และมีแนวโน้มที่จะไปท่องเที่ยวในวันหยุด เพียงอย่างเดียวเนื่องจากกลุ่มผู้หญิงได้รับอิทธิพลมาจากโซเชียลมีเดียและโทรศัพท์มือถือ ที่ทำให้สามารถติดต่อกับเพื่อนและครอบครัวได้ตลอดเวลา รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลการเดินทางได้จากทั่วทุกมุมโลก (Pemberton, 2014; booking.com, 2014) ส่วนสำคัญที่สามารถสร้างความมั่นใจและตัดสินใจสำหรับนักท่องเที่ยวและนักเดินทางผู้หญิงเห็นตรงกันในสถานที่ที่ต้องการไปเยือน คือ ด้านการจัดการความปลอดภัยสูง (Lutz & Ryan, 1993; McCleary et al., 1994; Gomes, & Montenegro, 2016)

ความปลอดภัยกับการท่องเที่ยวยังคงต้องมีการจัดการอย่างเป็นระบบถึงแม้สถานที่ท่องเที่ยวจะมีความน่าสนใจถ้าขาดความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวซึ่งเป็นองค์ประกอบในการสนับสนุนการท่องเที่ยวก็ทำให้ไม่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว (พิมพ์ ศรีรุ่งเรืองและวาร์ชต์ มัธยมบุรุษ, 2563) จึงทำให้องค์กรระดับโลกอย่างสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum, 2017) มีการประเมินแต่ละด้านเพื่อส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกมาเยือนจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านสุขภาพและสาธารณสุข เป็นต้น ด้านความปลอดภัยของประเทศไทยของยังคงอยู่ในลำดับที่ 118 จาก 136 ประเทศ ซึ่งมีความแตกต่างจากจำนวนของนักท่องเที่ยวที่หลังไหลเข้ามาอย่างสิ้นเชิง เมื่อนับประเด็นด้านความปลอดภัยมีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาชญากรรมและความรุนแรง ด้านความน่าเชื่อถือของการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้านการก่อการร้าย และด้านอัตราการฆาตกรรม แต่ละด้านมีมิติที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติเช่นกัน เนื่องจากความไม่ความคุ้นเคย ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม และประสบการณ์การเดินทางตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น (นรินทร์สิริ เชียงพันธ์, 2560)

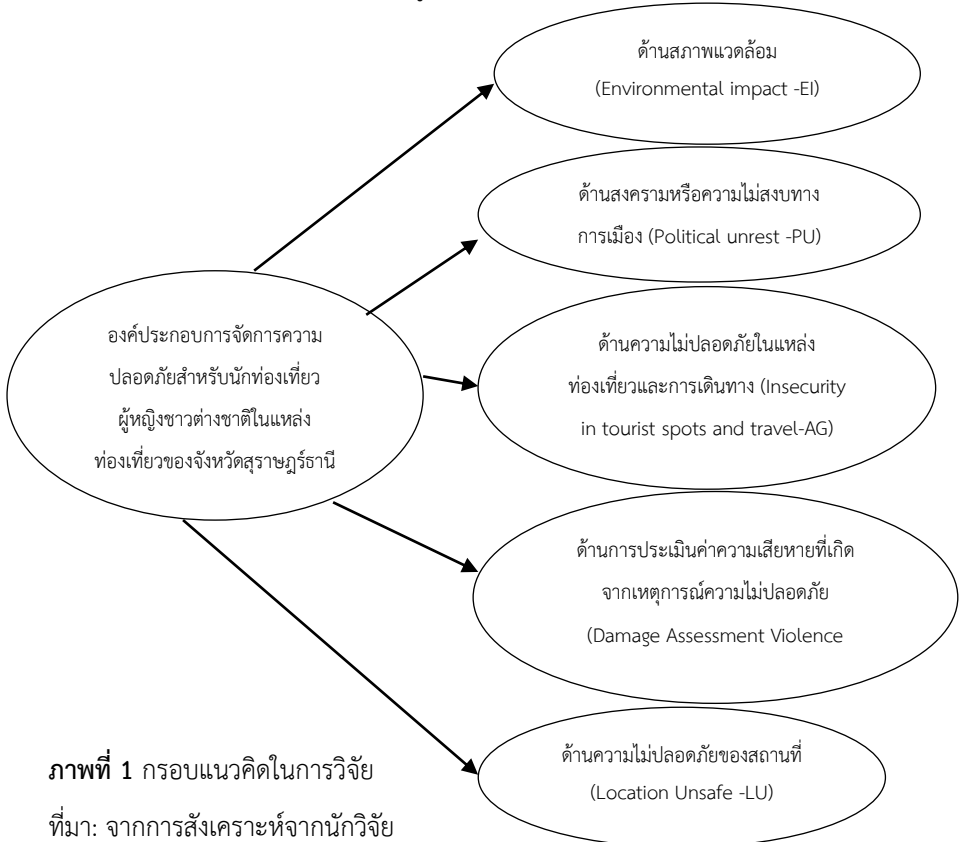
จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก มีการเชื่อมโยงจากแหล่งท่องเที่ยวหลักไปสู่สถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดอื่น ๆ ในภูมิภาคภาคใต้และจากการสังเคราะห์สถานการณ์ความไม่ปลอดภัยและวิกฤตการณ์ของเหตุการณ์ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องระหว่างปี พ.ศ. 2557-2561 คือ ด้านอาชญากรรม (บีบีซีนิวส์, 2561) ด้านการเมือง และด้านภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยว และผลงานวิจัยที่ผ่านมาการศึกษาความปลอดภัยของการท่องเที่ยวยังไม่ได้เฉพาะเจาะจงไปที่ผู้หญิง เช่น ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Nakphin & Buafai, 2018; ทวีศักดิ์ และกระโทก, 2561) ด้านการเดินทาง (วารานัย ยุวนะเทมีย์, 2558; มัชฌิมา อุดมศิลป์ และนรินทร์ สังข์รักษา, 2559) ด้านแหล่งท่องเที่ยว (นรเศรษฐ์ คำสีและสมยศ วัฒนากมลชัย, 2561) และด้านถนนสำหรับการท่องเที่ยว (ภาวิณี เอี่ยมตระกูลและคณะ, 2558) จากการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาภาพรวมของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมายังประเทศไทย และรวมไปถึงองค์ประกอบที่ใช้อยู่จึงอาจจะยังไม่สามารถวัดระดับความปลอดภัยสำหรับผู้หญิงชาวต่างชาติได้งานวิจัยนี้จึงเกิดขึ้นมา ดังนั้น งานวิจัยนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความปลอดภัยและมีวิธีการของการจัดการความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในรูปแบบเฉพาะที่ส่งผลต่อการสร้างความเชื่อมั่น การสร้างแรงจูงใจ และการสร้างภาพลักษณ์ในด้านความปลอดภัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมาเที่ยว ทั้งนี้ ปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อรายได้ที่เข้ามาอย่างต่อเนื่องทั้งทางตรงและทางอ้อมทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานีดีขึ้นตามลำดับจากการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

จากภาพที่ 1 จากสังเคราะห์ พบว่า กรอบแนวคิดในการวิจัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) ด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ การโจรกรรม การข่มขืน การฆาตกรรม การลักพาตัว การติดโรคร้ายทางการเมือง การติดโรคร้ายทางการสัมผัส การเกิดดินถล่ม และการเกิดแผ่นดินไหว 2) ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง ได้แก่ การรัฐประหาร การประท้วงอย่างรุนแรง การจลาจล การก่อการร้ายในประเทศ การก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายข้ามพรมแดน 3) ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง ได้แก่ ความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับ ความไม่ปลอดภัยระหว่างพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทาง และความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง 4) ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย ความเสียหายต่อทัศนียภาพ ความเสียหายต่อจิตใจ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน และความเสียหายต่อชีวิตและ 5) ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ ได้แก่ ความไม่ปลอดภัยในแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น น้ำตก ภูเขา ทะเล ป่าไม้ เป็นต้น ความไม่ปลอดภัยในแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม เป็นต้น และความไม่ปลอดภัยของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว เช่น ปั่นจักรยาน ล่องแก่ง ดำน้ำ เดินป่า ตกน้ำ และศึกษาเส้นทางธรรมชาติ เป็นต้น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้กลุ่ม ประชากรวิจัย คือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงชาวต่างชาติที่เดินทางมาในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เกาะเต่า เกาะพะงัน เกาะสมุย และตัวเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 7,172,672 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) กลุ่มตัวอย่างที่เก็บเป็นจำนวน นักท่องเที่ยว 384 คน มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับด้านเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย

ประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental impact: EI) 2) ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง (Political unrest: PU) 3) ความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง (Insecurity in tourist spots and travel: AG) 4) ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย (Damage Assessment Violence Situation: VS) และ 5) ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ (Location Unsafe: LU) ได้ทำการศึกษาและดำเนินการลงพื้นที่ในช่วงเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม พ.ศ. 2562 เป็นเวลา 1 ปีงบประมาณ

ทบทวนวรรณกรรม

นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่องานวิจัย โดยมีทั้งงานวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศ แบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. การจัดการท่องเที่ยว

การจัดการท่องเที่ยวเป็นการวิเคราะห์เป้าหมายของผลลัพธ์ที่ต้องการนำมาวางแผนเป้าหมายและการวางแผนในแต่ละองค์ประกอบเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพได้รับความเชื่อมั่นจากนักท่องเที่ยว โดยมีทั้งทรัพยากรบุคคล การเงิน การควบคุมอย่างเป็นระบบ และนอกจากนี้การสอบถามนักท่องเที่ยวหลังใช้บริการสามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมอย่างต่อเนื่องในแต่ละพื้นที่ (Mansfeld & Pizam, 2006; Rostamian, Kalantari, Rostamian & Nor, 2012; บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนาและคณะ, 2557) ดังนั้น การจัดการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่เป็พื้นฐานเพื่อต่อยอดให้แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับให้สู่มาตรฐานการท่องเที่ยวแต่ละด้านตามทรัพยากรที่มี รวมถึงการได้รับมาตรฐานในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะการจัดการความปลอดภัยที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางมาอย่างต่อเนื่อง

2. การจัดการความปลอดภัย

การจัดการความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตั้งแต่เริ่มต้นการวางแผน การปฏิบัติการ และการสร้างความมั่นใจแก่

นักท่องเที่ยว รวมถึงมีการแก้ไขปัญหาระหว่างการเกิดปัญหาในช่วงเวลาต่าง ๆ และสิ่งสำคัญคือการประชาสัมพันธ์เชิงบวกทำให้การท่องเที่ยวกลับมาและทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการความปลอดภัย ส่งผลทำให้การท่องเที่ยวสถานที่นั้น ๆ มีการกลับมาของนักท่องเที่ยวอีกครั้ง (Mansfeld & Pizam, 2016; สิริรัตน์ สุวนิชย์เจริญ และ ปราโมช เชี่ยวชาญ, 2557; ทวีศักดิ์ ตะกระโทก, 2561; ณัฐพงศ์ เลิศวุฒิรักษ์, 2561; Nakphin & Buafai, 2018)

ทั้งนี้ การจัดการความปลอดภัยจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้หญิงต่างชาติ ด้านเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม สงครามหรือความไม่สงบทางด้านการเมือง ความไม่ปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง การประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาแผนการท่องเที่ยวด้านการจัดการความปลอดภัยเพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง

3. พฤติกรรมนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ

การศึกษาของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีการระบุถึงปัจจัยที่ให้นักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจทางการท่องเที่ยวมี 4 ด้าน คือ 1) ด้านสถานที่ท่องเที่ยว 2) ด้านความปลอดภัย 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และ 4) ด้านการรับรู้ข่าวสาร (Bianchi, 2016) การเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวเพศหญิงมักมีความกลัวต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ระหว่างการเดินทางด้วยการเป็นเป้าหมายของอาชญากรรมและสรีระร่างกายที่แข็งแรงน้อยกว่าผู้ชาย (Gilbert & Hudson, 2000) การขาดความมั่นใจ ความตื่นกลัว และการขาดทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในขณะท่องเที่ยว รวมถึงทัศนคติของคนในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มองมายังนักท่องเที่ยวผู้หญิงต่างชาติ (Crawford & Godbey, 1987) เมื่อความไม่ปลอดภัยดังกล่าวส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเปลี่ยนไปทั้งในเรื่องของระยะเวลาการเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว การตัดสินใจกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ และการนำข้อมูลไปบอกต่อ (นรินทร์สิริ เชียงพันธ์, 2560)

ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เมื่อทราบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติทำให้การวางแผนทั้งด้านการจัดการท่องเที่ยวและการจัดการความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวได้เปรียบในการปรับกลยุทธ์ของธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นอีกด้วย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ สามารถสรุปและอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้นที่สามารถเห็นได้ด้วยตาและไม่สามารถเห็นได้ ตลอดจนสิ่งที่ให้โทษต่อนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ โดยมีการศึกษาในตัวแปรที่เจาะประเด็นในงานวิจัยชิ้นนี้ ได้แก่ การโจรกรรม การข่มขืน การฆาตกรรม การลักพาตัว การติดโรคร้ายทางการหายใจ การติดโรคร้ายทางการสัมผัส การเกิดดินถล่ม และการเกิดแผ่นดินไหว (สิริรัตน์ สุวนิชย์เจริญ และปราโมช เขียวชาญ, 2557; อธิป นนทกะตระกูล, 2557; Mansfeld & Pizam, 2011)

2. ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง หมายถึง เหตุการณ์ความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองประเทศกับกลุ่มคนที่ก่อความไม่สงบที่ส่งผลต่อการเดินทาง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านการท่องเที่ยวซึ่งส่งผลโดยตรงต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ตลอดจนการเลือกและการตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ ในงานวิจัยนี้ได้มีตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ การรัฐประหาร การประท้วงอย่างรุนแรง การจลาจล การก่อการร้ายในประเทศ การก่อการร้ายระหว่างประเทศ และการก่อการร้ายข้ามพรมแดน (Mansfeld & Pizam, 2011; ณัฐพงศ์ เลิศวุฒิรักษ์, 2561)

3. ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือส่งเสริมให้เกิดอันตรายโดยไม่รู้ตัวและเป็นสิ่งที่อาจจะมองข้ามระหว่างการเดินทางและในแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ โดยมีการศึกษาของตัวแปรในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับ ความไม่ปลอดภัยระหว่างพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทาง และความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้

บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง (อชิป นนทกะตระกูล, 2557; Mansfeld & Pizam, 2011)

4. ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์ของโอกาสที่สามารถทำให้เกิดความสูญเสียที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดอันตรายและอาจก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ สำหรับประเด็นในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ความเสียหายต่อทัศนียภาพ ความเสียหายต่อจิตใจ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน และความเสียหายต่อชีวิต (สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ และปราโมช เชี่ยวชาญ, 2557)

5. ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ หมายถึง สถานการณ์ เหตุการณ์และกิจกรรมระหว่างท่องเที่ยวที่อาจทำให้เกิดอันตรายในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีการศึกษาในตัวแปรที่เจาะประเด็นในงานวิจัยขั้นนี้ ได้แก่ ความไม่ปลอดภัยในแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติ ความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น และความไม่ปลอดภัยของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว (อชิป นนทกะตระกูล, 2557; Mansfeld & Pizam, 2011)

สรุปได้ว่า ประเด็นสำคัญในการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่วางไว้มีทั้งหมด 5 ประเด็น คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยและด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่

ระเบียบวิธีวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ในปี พ.ศ. 2560 เข้ามาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 7,172,672 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560) อย่างไรก็ตาม ประชากรวิจัย คือ นักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติที่เดินทางมาในครั้งนี้เป็นประชากรขนาดใหญ่และไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

จึงคำนวณขนาดตัวอย่างตามแนวทางของ Cochran (1977) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นร้อยละ 5 ดังนั้น จำนวนนักท่องเที่ยวเป็น 384 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non-probability sampling) วิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ใช้เครื่องมือแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างที่มีรายละเอียดของคำถามที่มีคำตอบบ่งชี้ชัดเจน แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นตัวแปรประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) และตัวแปรประเภทลำดับ (Ordinal scale) ใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ร้อยละ และ 2) ระดับความสำคัญของประเด็นความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ ในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นประเภทมาตรวัดระดับแบบช่วง (Interval Scale) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Standard Deviation : SD) โดยใช้ Likert Scale 5 ระดับ คือ 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด 2 หมายถึง สำคัญน้อย 3 หมายถึง สำคัญปานกลาง 4 หมายถึง สำคัญมาก และ 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุด โดยมีประเด็นความปลอดภัยทั้งหมด 91 ประเด็น

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item – Objective Congruence) หรือ IOC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยแต่ละประเด็นมีค่า IOC 0.67 ขึ้นไป ไม่มีการตัดหรือเพิ่มประเด็นและ มีการปรับปรุงประโยคให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น 2) การแปลภาษา เนื่องจาก ภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้มั่นใจว่าภาษาไทยและอังกฤษมีความหมายและเนื้อหาตรงกัน จึงใช้วิธีการ Back Translation เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ด้วยการแปลฉบับภาษาไทยเป็น ภาษาอังกฤษด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและอังกฤษคนที่ 1 และแปลจากภาษาอังกฤษกลับเป็นภาษาไทย ด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและอังกฤษคนที่ 2 และทำการเปรียบเทียบความหมายและเนื้อหาฉบับภาษาไทยทั้งสองฉบับและทำการปรับปรุง ฉบับภาษาอังกฤษให้มีความหมายและเนื้อหาใกล้เคียงกันมากที่สุด 3) การหาค่าความ เชื่อมั่นของ

แบบสอบถามจำนวน 30 ชุด จากการหาค่า Cronbach's alpha พบว่า ทุกประเด็นมีค่าระหว่าง 0.60-0.74 (Nunnally and Bernstein, 1994; Pallant, 2001) และวัดค่าความคงที่ภายในของแบบวัดทั้งฉบับ เท่ากับ 0.70 ซึ่งหมายถึง มีค่าความน่าเชื่อถือสูง และดัชนีที่ยอมรับได้ (Nunnally and Bernstein, 1994; Pallant, 2001)

การตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความปกติของข้อมูล พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติ โดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.16 ถึง 1.84 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความเบ้และความโด่งมีความแตกต่างจากศูนย์เพียงเล็กน้อยแต่จัดว่าใกล้เคียงศูนย์ ถือว่าตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ โดยกำหนดค่าความเบ้ ควรน้อยกว่า 2.0 และค่าความโด่งควรน้อยกว่า 7.0 (Byrne, 2001; Kline, 2010) ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน 2) การตรวจสอบ Multicollinearity ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เป็นค่าแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 0-1 โดยเครื่องหมายบวกจะแสดงถึงความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันแต่เครื่องหมายลบจะแสดง ว่ามีความสัมพันธ์กันแบบตรงกันข้าม เลือกตัวแปรสังเกตที่มีความสัมพันธ์ (Correlation coefficient) กันไม่เกิน 0.75 แสดงว่าข้อมูลไม่เกิด Multicollinearity

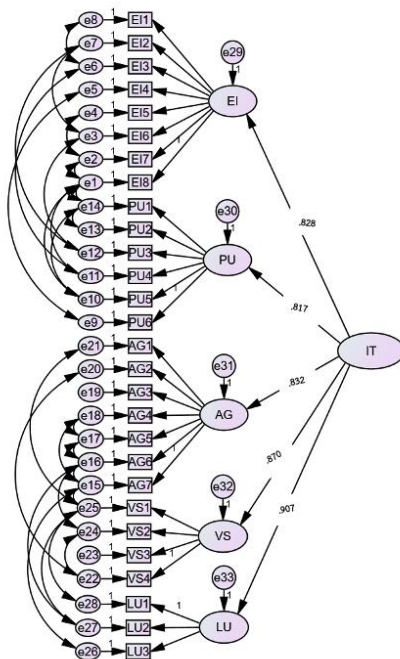
และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1 โดยมีเกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ อัตราส่วนไคสแควร์สัมพันธ์ (Chi-square: χ^2) เกณฑ์การพิจารณา < 3 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนรากกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เกณฑ์การพิจารณา < 0.05 (Steiger, 1980) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Comparative Fit Index: CFI) เกณฑ์การพิจารณา > 0.9 (Hair, J.F. et al., 2006) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เกณฑ์การพิจารณา > 0.9 (Byrne, 2001) ค่าดัชนีที่แสดงการยอมรับของโมเดล (Tucker Lewis Index: TLI) เกณฑ์การพิจารณา < 0.9

(Hu & Bentler, 1999) และค่าดัชนีความสอดคล้องสัมพันธ์ (Norm Fit Index: NFI) เกณฑ์การพิจารณา > 0.9 (Diamantopoulos and Siguaw, 2000; Kaplan, 2000)

ผลการวิจัย

ด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวผู้หญิงต่างชาติที่เดินทางมาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 USD. เดินทางมาจากทวีปยุโรป จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 ประเภทของวิชาที่นักท่องเที่ยวใช้การตรวจลงตราประเภทราชการ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีเหตุผลที่มาเยือนจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การกลับมาเที่ยวอีกครั้ง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 สถานที่ไปเยือนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ สถานที่เมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9

ผลการตรวจสอบข้อมูล

Chi-Square = 1.83 , p -value = 0.00 , RMSEA = .046 , CFI = .97 , GFI = .91 , TLI = .97 , NFI = .95

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดด้วยการวิเคราะห์เชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หลังปรับ

ด้านผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกและเข้าใจง่ายขึ้น นักวิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ตัวแปร รวมถึงสัญลักษณ์ของตัวแปรแต่ละตัว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร	ความหมาย
IT	เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย
EI	ด้านสภาพแวดล้อม
PU	ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง
AG	ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง
VS	ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย
LU	ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของตัวแปรเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) องค์ประกอบที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 1.1) การโจรกรรม 1.2) การข่มขืน 1.3) การฆาตกรรม 1.4) การลักพาตัว 1.5) การติดโรคภัยทางการหายใจ 1.6) การติดโรคภัยทางการสัมผัส 1.7) การเกิดดินถล่ม 1.8) การเกิดแผ่นดินไหว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.19-0.32 องค์ประกอบที่ 2 ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง ประกอบด้วย 2.1) รัฐประหาร 2.2) การประท้วงอย่างรุนแรง 2.3) การจลาจล 2.4) การก่อการร้ายในประเทศ 2.5) การก่อการร้ายระหว่างประเทศ 2.6) การก่อการร้ายข้ามพรมแดน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.18-0.40 องค์ประกอบที่ 3 ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง ประกอบด้วย 3.1) ความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับ 3.2) ความไม่ปลอดภัยระหว่างพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทาง 3.3) ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง 3.4) การไม่ยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในแหล่งท่องเที่ยว 3.5) ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการด้านการขนส่งสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว 3.6) ความเข้มงวดของมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจากภาครัฐ 3.7) ความเข้มงวดของมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจากภาคเอกชน

มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.19-0.33 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย 4.1) ความเสียหายต่อทัศนียภาพ 4.2) ความเสียหายต่อจิตใจ 4.3) ความเสียหายต่อทรัพย์สิน 4.4) ความเสียหายต่อชีวิตมีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบตั้งแต่ 0.16-0.35 องค์ประกอบที่ 5 ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ 5.1) ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ 5.2) ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ปลอดภัย 5.3) ความไม่ปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว องค์ประกอบตั้งแต่ 0.17-0.30 แสดงว่าองค์ประกอบ ย่อยทั้ง 5 ด้าน สามารถวัดตัวแปรเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย และ 28 ประเด็นคำถามผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงดัชนีบ่งชี้ความสอดคล้องกลมกลืนขององค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 1

ดัชนีบ่งชี้ความสอดคล้องกลมกลืน	เกณฑ์	ก่อนปรับ โมเดล	ผลบ่งชี้	หลัง ปรับ โมเดล	ผลบ่งชี้
อัตราส่วนไคสแควร์สัมพันธ์ Chi-square (χ^2)	< 3	3.16	ไม่สอดคล้อง กลมกลืน	1.83	สอดคล้อง กลมกลืน
ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนรากกำลัง สองเฉลี่ย (RMSEA)	< 0.05	.075	ไม่สอดคล้อง กลมกลืน	.046	สอดคล้อง กลมกลืน
ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (CFI)	> 0.9	.93	สอดคล้อง กลมกลืน	.97	สอดคล้อง กลมกลืน
ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI)	> 0.9	.84	ไม่สอดคล้อง กลมกลืน	.91	สอดคล้อง กลมกลืน
ค่าดัชนีที่แสดงการยอมรับของโมเดล (TLI)	< 0.9	.92	สอดคล้อง กลมกลืน	.97	สอดคล้อง กลมกลืน
ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมพันธ์ (NFI)	> 0.9	.90	ไม่สอดคล้อง กลมกลืน	.95	สอดคล้อง กลมกลืน

จากตารางที่ 2 พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่งของตัวแปรเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย มีผลความสอดคล้องกลมกลืนไม่ผ่านเกณฑ์มีค่าดังนี้ ค่าอัตราส่วนไคสแควร์สัมพันธ์ เท่ากับ 3.16 ซึ่งไม่สอดคล้องกลมกลืน ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .075 ไม่สอดคล้องกลมกลืน ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (CFI) เท่ากับ .93 มีความสอดคล้องกลมกลืน ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .84 ไม่สอดคล้องกลมกลืน ค่าดัชนีที่แสดงการยอมรับของโมเดล (TLI) เท่ากับ .92 มีความสอดคล้องกลมกลืน และค่าดัชนีความสอดคล้องสัมพันธ์ (NFI) เท่ากับ .90 ไม่สอดคล้องกลมกลืน จึงได้ทำการปรับโมเดลการวัด (Measurement Model) ด้วยการวิเคราะห์เชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า ทุกค่ามีความสอดคล้องกลมกลืน ดังนี้ ค่าอัตราส่วนไคสแควร์สัมพันธ์ เท่ากับ 1.83 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .046 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (CFI) เท่ากับ .97 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .91 ค่าดัชนีที่แสดงการยอมรับของโมเดล (TLI) เท่ากับ .97 และค่าดัชนีความสอดคล้องสัมพันธ์ (NFI) เท่ากับ .95 ดังภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัดด้วยการวิเคราะห์เชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ของตัวแปรเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หลังปรับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม AMOS คำนวณค่าองค์ประกอบ (Estimate) ค่าการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ (C.R.) และค่าความสัมพันธ์พหุคูณ (R^2) ของตัวแปรแฝงของโมเดลการวัด (Measurement model)

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง	ค่าสถิติ		
	Estimate	C.R.	R^2
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านสภาพแวดล้อม (EI)			
1. การจราจร	.727	11.89***	.710
2. การข่มขืน	.716	11.17***	.753
3. การฆาตกรรม	.695	12.01***	.689
4. การลักพาตัว	.650	10.08***	.826
5. การติดโรคร้ายทางการเมือง	.688	11.93***	.717
6. การติดโรคร้ายทางการเมือง	.725	11.30***	.746
7. การเกิดดินถล่ม	.704	12.40***	.669
8. การเกิดแผ่นดินไหว	.677	12.98***	.618
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง (PU)			
1. รัฐประหาร	.704	12.25***	.658
2. การประท้วงอย่างรุนแรง	.692	12.77***	.593
3. การจลาจล	.677	10.93***	.809
4. การก่อการร้ายในประเทศ	.740	11.60***	.768
5. การก่อการร้ายระหว่างประเทศ	.735	11.04***	.787
6. การก่อการร้ายข้ามพรมแดน	.777	11.04***	.830
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง (AG)			

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง	ค่าสถิติ		
	Estimate	C.R.	R ²
1. ความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับ	.770	11.84***	.673
2. ความไม่ปลอดภัยระหว่างพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว จุดหมายปลายทาง	.743	12.14***	.642
3. ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง	.641	11.41***	.720
4. การไม่ยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในแหล่ง ท่องเที่ยว	.688	10.41***	.752
5. ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการด้านการขนส่ง สาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว	.726	12.01***	.614
6. ความเข้มงวดของมาตรการรักษาความปลอดภัย ของนักท่องเที่ยวจากภาครัฐ	.734	12.50***	.595
7. ความเข้มงวดมาตรการรักษาความปลอดภัยของ นักท่องเที่ยวจากภาคเอกชน	.769	11.51***	.653

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย (VS)

1. ความเสียหายต่อทัศนียภาพ	.783	9.76***	.801
2. ความเสียหายต่อจิตใจ	.741	12.37***	.754
3. ความเสียหายต่อทรัพย์สิน	.749	8.65***	.647
4. ความเสียหายต่อชีวิต	.762	11.84***	.812

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับด้านความปลอดภัยของสถานที่ (LU)

ตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝง	ค่าสถิติ		
	Estimate	C.R.	R ²
1. ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ	.704	12.14***	.620
2. ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ปลอดภัย	.678	11.41***	.720
3. ความไม่ปลอดภัยของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว	.671	10.41***	.815

*** p-Value < 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ (Estimate) มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-Value} < 0.01$) ทุกตัว และค่าความเที่ยงหรือค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ (Square multiple correlations) ซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายตัวแปรแฝงได้ โดยผู้วิจัยได้สรุปความสำคัญของแต่ละสมรรถนะ ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า การลักพาตัว มีค่า R^2 เท่ากับ .826 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมสูงสุด รองลงมาได้แก่ การข่มขืน มีค่า R^2 เท่ากับ .753 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 2 การติดโรคร้ายทางการสัมผัส มีค่า R^2 เท่ากับ .746 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 3 การติดโรคร้ายทางการหายใจ มีค่า R^2 เท่ากับ .717 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 4 การโจรกรรม ค่า R^2 เท่ากับ .710 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 5 การฆาตกรรม ค่า R^2 เท่ากับ .689 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 6 การเกิดดินถล่ม มีค่า R^2 เท่ากับ .669 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 7 การเกิดแผ่นดินไหว มีค่า R^2 เท่ากับ .618 มีอิทธิพลต่อด้านสภาพแวดล้อมเป็นอันดับที่ 8 ตามลำดับ

2. ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง พบว่า การก่อการร้ายข้ามพรมแดน มีค่า R^2 เท่ากับ .830 มีอิทธิพลต่อด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองสูงสุดรองลงมาได้แก่ การจลาจล มีค่า R^2 เท่ากับ .809 มีอิทธิพลต่อด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองเป็นอันดับที่ 2 การก่อการร้ายระหว่างประเทศ มีค่า R^2 เท่ากับ .787 มีอิทธิพลต่อด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองเป็นอันดับที่ 3 การก่อการร้ายในประเทศ ค่า R^2 เท่ากับ .768 มีอิทธิพลต่อด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองเป็นอันดับที่ 4 รัฐประหาร ค่า R^2 เท่ากับ .658 การประท้วงอย่างรุนแรง ค่า R^2 เท่ากับ .593 มีอิทธิพลต่อด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองเป็นอันดับที่ 5 ตามลำดับ

3. ด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง พบว่า การไม่ยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในแหล่งท่องเที่ยว มีค่า R^2 เท่ากับ .752 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง รองลงมาได้แก่ ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง มีค่า R^2 เท่ากับ .720 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางเป็นอันดับที่ 2 ความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับ มีค่า R^2 เท่ากับ .673 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางเป็นอันดับที่ 3 ความเข้มงวดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจากภาคเอกชน มีค่า R^2 เท่ากับ .653 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางเป็นอันดับที่ 4 ความไม่ปลอดภัยระหว่างพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวจุดหมายปลายทาง ค่า R^2 เท่ากับ .642 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางเป็นอันดับที่ 5 ความเข้มงวดของมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวจากภาครัฐ ค่า R^2 เท่ากับ .595 มีอิทธิพลต่อด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางเป็นอันดับที่ 6 ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการด้านการขนส่งสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยว ค่า R^2 เท่ากับ .614 ตามลำดับ

4. ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย พบว่า ความเสียหายต่อชีวิต มีค่า R^2 เท่ากับ .812 มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยรองลงมาได้แก่ ความเสียหายต่อทัศนียภาพ มีค่า R^2 เท่ากับ .801 มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยเป็นอันดับที่ 2 ความเสียหายต่อจิตใจ มีค่า R^2 เท่ากับ .754 มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยเป็นอันดับที่ 3 ตามลำดับ ความเสียหายต่อทรัพย์สิน มีค่า R^2 เท่ากับ .647 มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยเป็นอันดับที่ 4 ตามลำดับ

5. ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ พบว่า ความไม่ปลอดภัยของกิจกรรมทางท่งท่องเที่ยว มีค่า R^2 เท่ากับ .815 มีอิทธิพลต่อด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่รองลงมาได้แก่ ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นลักษณะทางกายภาพของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ปลอดภัย มีค่า R^2 เท่ากับ .720 มีอิทธิพลต่อด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่เป็นอันดับที่ 2 ความไม่ปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีค่า R^2 เท่ากับ .620 มีอิทธิพลต่อด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่เป็นอันดับที่ 3 ตามลำดับ

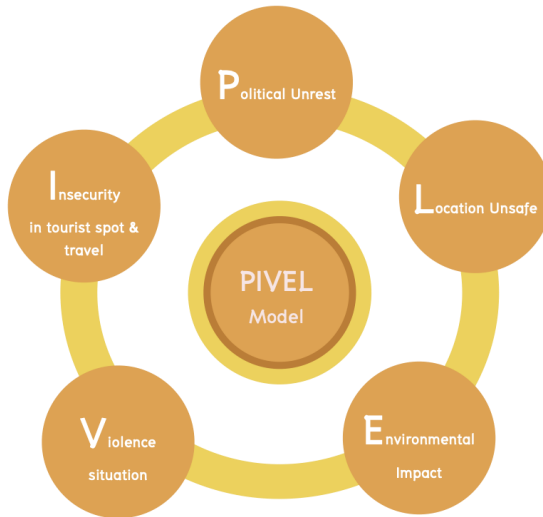
ตารางที่ 4 ผลตรวจสอบความกลมกลืนและตัวแปรแฝง

ตัวแปร	คุณภาพตัวแปรแฝง		
	CR	AVE	MSV
VS	0.92	0.74	0.62
EI	0.95	0.73	0.52
PU	0.94	0.74	0.52
AG	0.93	0.67	0.55
LU	0.89	0.72	0.62

จากตารางที่ 4 พบว่าตัวแปร ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย (VS) มีค่าความเที่ยงตรง (CR) มีค่าเท่ากับ .92 ตามเกณฑ์กำหนด $> .60$ มีความเที่ยงสูง ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) มีค่าเท่ากับ .74 ตามเกณฑ์ที่กำหนด $> .50$ และค่าความเที่ยงตรงเชิงแตกต่าง (MSV) มีค่าเท่ากับ 0.62 ตามเกณฑ์ที่มีค่าน้อยกว่า AVE ด้านสภาพแวดล้อม (EI) มีค่าความเที่ยงตรง (CR) มีค่าเท่ากับ .95 ตามเกณฑ์กำหนด $> .60$ มีความเที่ยงสูง ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) มีค่าเท่ากับ .73 ตามเกณฑ์ที่กำหนด $> .50$ และค่าความเที่ยงตรงเชิงแตกต่าง (MSV) มีค่าเท่ากับ 0.52 ตามเกณฑ์ที่มีค่าน้อยกว่า AVE ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง (PU) มีค่าความเที่ยงตรง (CR) มีค่าเท่ากับ .94 ตามเกณฑ์กำหนด $> .60$ มีความเที่ยงสูง ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) มีค่าเท่ากับ .74 ตามเกณฑ์ที่กำหนด $> .50$ และค่าความเที่ยงตรงเชิงแตกต่าง (MSV) มีค่าเท่ากับ 0.52 ตามเกณฑ์ที่มีค่าน้อยกว่า AVE ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง (AG) มีค่าความเที่ยงตรง (CR) มีค่าเท่ากับ .93 ตามเกณฑ์กำหนด $> .60$ มีความเที่ยงสูง ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) มีค่าเท่ากับ .67 ตามเกณฑ์ที่กำหนด $> .50$ และค่าความเที่ยงตรงเชิงแตกต่าง (MSV) มีค่าเท่ากับ 0.55 ตามเกณฑ์ที่มีค่าน้อยกว่า AVE ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ (LU) มีค่าความเที่ยงตรง (CR) มีค่าเท่ากับ .89 ตามเกณฑ์กำหนด $> .60$ มีความเที่ยงสูง ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (AVE) มีค่าเท่ากับ .72 ตามเกณฑ์ที่กำหนด $> .50$ และค่าความเที่ยงตรงเชิงแตกต่าง (MSV) มีค่าเท่ากับ 0.62 ตามเกณฑ์ที่มีค่าน้อยกว่า AVE จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบส่วนใหญ่ อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรในแต่ละด้านได้สูง แสดงว่าโมเดลการวัดตัวแปรแฝง เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย มีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

องค์ความรู้ใหม่

การจัดการความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติได้ค้นพบองค์ประกอบของความปลอดภัย การพัฒนากลยุทธ์การตลาดรวมถึงสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวเลือกสุราษฎร์ธานีเป็นจุดหมายปลายทางและสามารถนำไปใช้ในการเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวหลังจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 เรียกว่า โมเดลพิเวลล์ (PIVEL Model) ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังภาพที่ 2 ได้แก่ 1) ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental impact: E) โดยส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยว เช่น เพิ่มแสงสว่างในแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มบุคลากรดูแลเฉพาะกลุ่ม 2) ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง (Political unrest: P) โดยอัปเดตสถานการณ์และแนะนำสถานที่เพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ดังกล่าว 3) ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง (Insecurity in tourist spots and travel: I) โดยการเพิ่มป้ายเตือนการประกาศเตือนระบุสถานที่และการให้บริการของสิ่งอำนวยความสะดวกในจุดหมายปลายทาง 4) ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย (Damage Assessment Violence Situation: V) และ 5) ด้านความไม่ปลอดภัยของสถานที่ (Location Unsafe: L)

ภาพที่ 2 PIVEL Model: Tourism Safety for Foreign Women

ที่มา : นักวิจัย

บทสรุปและการอภิปรายผล

จากผลการวิจัยด้านผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบของการจัดการความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มีองค์ประกอบเชิงยืนยัน 5 ด้านที่สามารถสรุปและอภิปรายผลและเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความปลอดภัยของสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติให้ความสำคัญมากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นของความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว ความปลอดภัยของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ตะกะระโท (2561) กล่าวว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวปรับใช้กลไกด้านการสร้างกลไก กำกับดูแลจากภายใน และตรวจประเมินจากภายนอกที่ทำให้กิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยว

ปลอดภัยมากขึ้น ดังนั้น กิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภทควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเน้นการเตรียมความพร้อมทั้งอุปกรณ์และบุคลากร ตั้งแต่เริ่มทำกิจกรรม ระหว่างการทำกิจกรรม และหลังการทำกิจกรรม

2. ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติให้ความสำคัญรองลงมา โดยเฉพาะในประเด็นของความเสียหายต่อชีวิต ต่อทัศนียภาพ ต่อจิตใจ และต่อทรัพย์สินตามลำดับ เมื่อได้รับรู้ต่อเหตุการณ์เหล่านี้จะหลีกเลี่ยงเข้าถึงสถานที่ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัย นพดล นิมสุวรรณ และอริศรา บุญรัตน์ (2563) กล่าวว่า การที่ไม่มีระบบการรักษาความปลอดภัยและไม่มีหน่วยงานประสานงานเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้เกิดความเสียหายและภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวนั้นได้ และปฐิพัฒน์ ธนาพันธ์ศิริ (2559) ที่กล่าวว่า รูปแบบการจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยวควรมีการพัฒนาแบบด้านกลยุทธ์เชิงรุก ระบบการทำงานให้ทันสมัย มีบุคลากรมืออาชีพ ยกระดับความปลอดภัยสู่สากล ร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน การให้บริการด้วยหัวใจ และการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการกับนักท่องเที่ยว ดังนั้น การประเมินค่าความเสียหายและการออกแบบการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรับรู้อย่างรวดเร็วก่อนที่จะเลือกเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับระบบให้เกิดมาตรฐานระดับสากลของการทำงานและบุคลากรทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน

3. ด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทางที่นักท่องเที่ยวสำหรับผู้หญิงชาวต่างชาติให้ความสำคัญลำดับที่สาม โดยเฉพาะประเด็นการไม่ยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวของคนในแหล่งท่องเที่ยว ความไม่ปลอดภัยระหว่างใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในจุดหมายปลายทาง และความไม่ปลอดภัยระหว่างเดินทางไปและกลับระหว่างการเดินทางตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kasum, Zanic & Kolic (2018) กล่าวว่า มาตรการด้านข้อบังคับทางกฎหมาย การพัฒนาการใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีส่งผลต่อการแม่นยำในการเดินทางท่องเที่ยวรวมถึงทักษะความรู้ของ

บุคคาลกร และ Nakphin & Buafai (2018) กล่าวว่า ความปลอดภัยการท่องเที่ยวก่อนและระหว่างการเดินทางมีผลต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประกอบด้วย ความปลอดภัยทั่วไป ความปลอดภัยของกิจกรรมการท่องเที่ยว และความปลอดภัยจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว ดังนั้น ประเด็นที่สำคัญที่สุดสามารถเกิดขึ้นได้ทำให้ชุมชนเกิดการยินดีต้อนรับนักท่องเที่ยวได้ คือ การทำให้เกิดความสุข เกิดรายได้เสริม เกิดการกระจายรายได้ เกิดการสร้างอาชีพ และเกิดการยกย่องและให้รางวัลกับชุมชนที่มีการต้อนรับที่ยอดเยี่ยม รวมถึงการให้ชุมชนทำงานร่วมกับภาครัฐและเอกชนที่มีการเข้มงวดของการรักษาความปลอดภัยทั้งด้านการป้องกันสำหรับการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น เดินทางไปและกลับระหว่างสถานที่ท่องเที่ยวไปสู่ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น รวมถึงการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกอีกด้วย

4. ด้านสภาพแวดล้อมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติให้ความสำคัญเป็นลำดับที่สี่ โดยเฉพาะการลักพาตัว การข่มขืน การติดโรคร้ายจากการสัมผัสและการติดโรคร้ายจากการหายใจตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัชฌิมา อุดมศิลป์ และนรินทร์ สังข์รักษา (2559) ที่กล่าวว่า การเตรียมวางแผนการท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุและความเสี่ยงต่าง ๆ ทางด้านกายภาพมีผลต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่สามารถตัดสินใจท่องเที่ยวในสถานที่นั้นได้ และ Kour & Gupta (2019) นักเดินทางหญิงต้องการเดินทางไปยังสถานที่ปลอดภัยและมั่นใจในการเดินทางเช่นกัน ดังนั้น การลดอัตราการเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ ในการวางแผนการท่องเที่ยวในอนาคต เช่น การแบ่งทำงานและมีการร่วมมือกัน ในขอบเขตด้านความพร้อมของหน่วยบริการสถานการณ์ฉุกเฉินเฉพาะกลุ่มทั้งการลดผลกระทบ การเตรียมรับมือ การตอบสนองในเหตุการณ์ และการฟื้นฟู ขอบเขตของการประชาสัมพันธ์และกรองสื่อ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลหมายสำหรับบทลงโทษเมื่อเป็นผู้กระทำความผิดแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น

5. ด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมืองที่นักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติให้ความสำคัญลำดับที่ห้า โดยเฉพาะการก่อการร้ายข้ามพรมแดน การจลาจล และการก่อการร้ายระหว่างประเทศ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรเศรษฐ์ คำสีและสมยศ

พัฒนามลชัย (2561) ที่กล่าวว่าปัจจัยด้านปัญหาทางด้านความขัดแย้งทางการเมืองควรเป็นการยกระดับความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับจังหวัดได้ ดังนั้น นโยบายของรัฐบาลที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับมาตรการรักษาความปลอดภัยของจุดหมายปลายทางที่เกิดสถานการณ์ ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ระบุขอบเขตการดำเนินงานทั้งทางตรงและทางอ้อมให้ชัดเจน พร้อมทั้งมีการทำงานควบคู่กับหน่วยงานส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญมากขึ้น

จากการอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ข้างต้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงผลการศึกษาของผู้วิจัยและผลการศึกษาในอดีตที่ผ่านมาโดยมีทั้งส่วนที่สอดคล้องและบางส่วนเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดได้ศึกษาเอาไว้ ซึ่งนำมาพิจารณาประกอบการนำเสนอการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยันความปลอดภัยในการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติได้ ดังนั้น การจะสร้างวิธีการจัดการจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าวในออกแบบกลยุทธ์และแนวทางที่หลากหลายเพื่อให้ตอบโจทย์ความต้องการแก่นักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติพร้อมกับมีความเหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเลือกมาเที่ยวในสถานที่ที่มีความสุข ความปลอดภัย และมั่นใจในการท่องเที่ยวพร้อมด้วยการบอกต่อและกลับมาท่องเที่ยวทุกปีของจังหวัดสุราษฎร์ธานีในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การใช้ประโยชน์ทางด้านนโยบาย

หน่วยงานภาครัฐสามารถนำโมเดลพิเวลล์ (PIVEL Model) วางแผนด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ เมืองค์ประกอบ 5 ด้าน โดยเริ่มจากด้านความปลอดภัยของสถานที่ ด้านการประเมินค่าความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยด้านความไม่ปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวและการเดินทาง ด้านสภาพแวดล้อม และด้านสงครามหรือความไม่สงบทางการเมือง โดยสามารถสร้างระบบการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวผู้หญิงให้มีความหลากหลายช่องทางในการประสัมพันธ์และ

มีความรวดเร็วก่อนเกิดสถานการณ์และขณะเกิดสถานการณ์ ทั้งนี้ ควรนำเทคโนโลยีในการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยแบบเรียลไทม์ เพิ่มสัญลักษณ์ในแผนที่ของกูเกิล (Google Map) ใช้ตัวไอคอนเป็นผู้หญิงสีขาวพร้อมด้วยระบุสัญลักษณ์ ทั้ง 5 ด้าน ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีการตรวจสอบแล้วทุกวันและอัปเดตความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง โดยใช้แคมเปญ “Safe Space for Women in Surat Thani”

2. การใช้ประโยชน์ด้านชุมชนและพื้นที่

ชุมชนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวควรร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการสร้างระบบความปลอดภัยในการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การเฝ้าระวังความเสี่ยง การแจ้งและรายงานความเสี่ยงต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คนในชุมชนควรได้รับการอบรม การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว การดูแลสถานที่ท่องเที่ยว และการให้การต้อนรับนักท่องเที่ยว กลุ่มนักท่องเที่ยวผู้หญิงชาวต่างชาติ

3. การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

ผู้ประกอบการ ธุรกิจนำเที่ยว หรือนักพัฒนาระบบ ควรสร้างระบบความปลอดภัยใช้เทคโนโลยีในการสร้างความเชื่อมั่นแบบเรียลไทม์ โดยร่วมมือกับบริษัทชั้นนำที่มีการแผนที่เพื่อนำทางและนำเที่ยว โดยเพิ่มไอคอนเป็นผู้หญิงสีขาวพร้อมด้วยระบุสัญลักษณ์ ทั้ง 5 ด้าน โดยมีสัญลักษณ์เปิดและปิดใช้สีเป็นสากลในไอคอนนั้น ๆ จำนวน 4 สี ได้แก่ สีเขียว แสดงถึง ความปลอดภัย สีเหลือง แสดงถึง การเตรียมพร้อมหรือกำลังจัดการสถานการณ์ต่าง ๆ และสีแดง แสดงถึง หลีกเลี่ยงเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวนั้น และ สีขาว แสดงถึง แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยตลอดเวลา เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ด้านวิชาการ

สามารถใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ผู้เรียนและผู้สอนได้เรียนรู้ร่วมกันด้านการจัดการระบบความปลอดภัยและวิธีการสร้างโมเดลใหม่ รวมถึงการเรียนรู้วิธีใช้โมเดลจากผลลัพธ์ของงานวิจัย คือ โมเดลพิเวลล์ (PIVEL Model) ที่เน้นเฉพาะนักท่องเที่ยวผู้หญิง

ชาวต่างชาติสามารถนำไปต่อยอดและปรับใช้สำหรับการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2561). *ทิศทางการตลาดการท่องเที่ยวปี 2562*.
https://www.mots.go.th/mobile_detail.php?cid=56&nid=10572.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *สรุปรายได้และค่าใช้จ่ายจากการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทยปี 2562*. https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=521.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). *การสัมมนาการสร้างเครือข่ายผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยการตลาดท่องเที่ยว ปี 2562*. <https://www.prthailand.com/news /news-191003-01.shtml>.
- ณัฐพงศ์ เลิศคุณธิรักษ์. (2561). *ปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวสมัยใหม่*. <https://www.marketingoops.com/exclusive/insiderexclusive/factors-affecting-chinese-tourist-behavior/>.
- ทวีศักดิ์ เตชะกระโทก. (2561). *เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในกิจกรรมท่องเที่ยว ก้าวใหม่ที่ไม่ซ้ำรอยเดิม*. <https://www.posttoday.com/social/think/557274>.
- นพดล นิมสุวรรณ และอริศรา บุญรัตน์. (2563). *สาเหตุความไม่ปลอดภัยในการท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 15(1), 46-57*.
- นรเศรษฐ์ คำสี และสมยศ วัฒนากมลชัย. (2561). *อิทธิพลของการรับรู้เรื่องความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2: UTCC Academic Day (น. 1198-1208). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*.

- นรินทร์สิริ เชียงพันธ์. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเพศหญิงชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา และภัทรวดี วงศ์ปันทะนัน.(2557). การจัดทำแผนธุรกิจท่องเที่ยว. เฟรนด์ข้าหลวง ฟรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.นนทบุรี.
- ปีชีนิวส์. (2561). คดีเกาะเต่า 4 ประเด็นน่าสนใจคดีอาชญากรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ. <https://www.bbc.com/thai/thailand-45327318>.
- บุริมพัฒน์ ธนาพันธ์สิริ. (2559). การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยวของตำรวจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 12(1), 123-150.
- พิมพร ศรีรุ่งเรือง และวราวิชต์ มัยยมบุรุษ. (2563). พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในการป้องกันตนเองให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในเมืองพัทยา. วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์, 2(3), 69-89.
- ภาวณิ เอี่ยมตระกลู, ภูริเชษฐ์ กฤตยานุกูล และทัตเทพ หนูสุข. (2558). พฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ส่งผลต่อความปลอดภัย ทางถนนสำหรับการท่องเที่ยวในประเทศไทย. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 10(1), 88-105.
- มัชฌิมา อุดมศิลป์ และนรินทร์ สังข์รักษา. (2559). การจัดการความปลอดภัยด้านการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคตะวันตก สู่ประชาคมอาเซียน: พันธกิจที่ต้องทบทวน?. Veridian E-Journal, 9(3), 260-270.
- วารานัย ยูณะเดมิย์. (2558). การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย
จำแนกตามเพศ พ.ศ.2553-2562. [http://statbbi.nso.go.th/staticreport/
page/sector/th/17.aspx](http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/17.aspx).
- สิริรัตน์ สุวณิชย์เจริญ และปราโมช เชี่ยวชาญ. (2557). *การจัดการความปลอดภัย
(Managing Safety)*. [จุลสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพออนไลน์]. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อชิป นนทกะตระกูล. (2557). *แนวทางการจัดการความปลอดภัยของเกสต์เฮ้าส์ในย่าน
ถนนข้าวสารกรุงเทพมหานคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์
- Bianchi, C. (2016). Solo holiday travelers: Motivators and drivers of
satisfaction and dissatisfaction. *International Journal of Tourism
Research*, 18(2), 197-208.
- Booking. (2014). *Holiday with me, myself and I lead to a self esteem
boost for British women*. [https://news.booking.com/holidays-with-
me-myself-and-i-leads-to-a-self-esteem-boost-for-british-women/](https://news.booking.com/holidays-with-me-myself-and-i-leads-to-a-self-esteem-boost-for-british-women/).
- Byrne, B. M. (2001). *Structural equation modelling with AMOS: Basic
concepts, applications, and programming*. Mahwah, NJ: Lawrence
Erlbaum Associates, Inc.
- Cochran, W.G. (1977). *Sampling Techniques*. (3rd ed.) New York : John
Wiley and Sons Inc.
- Crawford, D. W., & Godbey, G. (1987). Reconceptualizing barriers to family
leisure. *Leisure Sciences*, 9(2), 119-127.
- Diamantopoulos, A. & Siguaw, J. A., (2000). *Introduction to LISREL: A guide
for the uninitiated*. London: SAGE Publications, Inc..

- Gilbert, D., & Hudson, S. (2000). Tourism demand constraints: A skiing participation. *Annals of Tourism Research*, 27(4), 906-925.
- Gomes, J., & Montenegro, M. (2016). *Profile of female tourists visiting porto and north of Portugal*. Worldwide Hospitality and Tourism Themes, <https://search.proquest.com/docview/1846292872?accountid=3212> 3.8(6), 677-690.
- Hair, J.F., Black, W.C., Bain, B.J., Anderson, R.E., and Tatham, R.L. (2006). *Multivariate data analysis (6th ed.)*. Upper Saddle River. NJ: Pearson Education International.
- Hu LT & Bentler PM. (1999). *Cut-off criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives*. Structural Equation Modelling. 6:1-55.
- Kaplan, D., (2000). *Structural Equation Modelling*. Sage Publications, Thousand Oaks, California.
- Kasum, J., Zanic J., & Kolic V. (2018). Safety Issues, Security and Risk Management in Nautical Tourism. *Transections on Maritime Science Split, Croatia*, 7(2), pp. 184-188. doi: 10.7225/toms.v07.n02.008.
- Kline, R. B. (2010). *Principles and practice of structural equation modelling (3rd ed.)*. New York: Guildford Press.
- Kour, P., & Gupta, S. (2019). Analysis of travel risk perception and travel intentions among solo female travelers towards Kashmir as a destination. *Clear International Journal of Research in Commerce & Management*, 10(3).

- Lutz, J. & Ryan, C. (1993). Hotels and the businesswoman: an analysis of business-women's perceptions of hotel services. *Tourism Management*, 14(5), 349-356.
- Mansfeld, Y.& Pizam, A. (2016). *Tourism, security, and safety: from theory to practice*. Routledge.
- McCleary, K.W., Weaver, P.A.& Lan, L. (1994). Gender-based differences in business travelers' lodging preferences. *The Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly*, 35(2), 51-58.
- Nakphin, S. & Buafai, T. (2018). The Causal Effects of Island Tourism Safety Perception toward Island Destination Loyalty of International Tourists: A Case of Samui Island, Thailand. *Journal of International and Thai Tourism*, 14(2), 26-47.
- Nunnally, J.C. & Bernstein, I.R. (1994). *Psychometric theory*, Ed. ke-3, McGraw-Hill, New York.
- Pallant, J. (2001). *SPSS survival manual - a step by step guide to data analysis using SPSS for windows (version10)*. Buckingham Open University Press.
- Pemberton, J. (2014). *She's looking for adventure, she's going alone, and she'll tell you all about it: introducing the solo female traveller*. [www.adventuretravelnews.com/shes-looking-for-adventure-shesgoing alone-and-shell-tell-you-all-about-it-introducing-the-solofemale-traveller](http://www.adventuretravelnews.com/shes-looking-for-adventure-shesgoing-alone-and-shell-tell-you-all-about-it-introducing-the-solofemale-traveller), Adventure Travel News.
- Rostamian, A., Kalantari, M. R., Rostamian, R., & Nor, S. A. M. (2012). Tourism management theories. *The Journal of American Science*, 8(8), 314-318.

- Steiger JH & Lind JM. (1980). *Statistically based tests for the number of common factors; Paper presented at the annual meeting of the Psychometric Society; Iowa City, IA.*
- World Economic Forum. (2017). *The Travel and Tourism Competitiveness Report 2017*. http://www3.weforum.org/docs/WEF_TTCR_2017_web.